

І. О. Шудрик

Никодим

НИКОДИМ (Руснак Микола Степанович; 18. 04. 1921, с. Давидівці, нині Чернів. р-ну Чернів. обл. – 15. 09. 2011, Харків) – церковний діяч УПЦ МП. Повний кавалер ордена «За заслуги» (1996, 1999, 2001). Ордени князя Ярослава Мудрого 5-го (2004), 4-го (2006), 3-го (2008) та 2-го (2011) ступ.; св. преподобного Серафима Саровського 1-го ступеня (2011), святителя Інокентія митрополита Московського і Коломенського 1-го ступеня (2006), св. князя Володимира 1-го (1970) та 2-го (1999) ступ., преподобного Сергія Радонезького 1-го і 2-го (1981) ступ., преподобних Антонія і Феодосія Києво-Печерських 1-го та 2-го (1992) ступ. Закін. Моск. духовну семінарію (1954) та академію зі ступ. канд. богослов'я (1958). У 1938 став послушником Свято-Іоанно-Богослов. монастиря (нині Чернів. р-н Чернів. обл.), де 6 січня 1945 прийняв чернечий постриг. 29 квітня 1945 висвяч. на ієродиякона, 23 лютого 1946 – ієромонаха. 1958 возвед. у сан архімандрита з призначенням в. о. нач. Рос. духов. місії в Єрусалимі (1958–61). Від 10 серпня 1961 – єпископ Костромський; від 21 квітня 1964 – Аргентинський і Південноамериканський. Від 25 лютого 1968 – архієпископ, екзарх Центр. й Пд. Америки. Від 1 грудня 1970 – архієпископ Харківський і Богодухівський, водночас в. о. екзарха Центр. і Пд. Америки, від 23 листопада 1983 – Львівський і Тернопільський, тимчасово керуючий Харків. єпархією. 9 квітня 1985 возвед. у сан митрополита. Від 27 грудня 1988 – митрополит Львівський і Дрогобицький. Від 15 вересня 1989 – Харківський і Богодухівський. Від квітня до 27 травня 1992 виконував обов'язки Предстоятеля УПЦ МП. 28 липня 1993 удостоєний права носіння двох панагій. За час архіпастир. служіння Н. у Харків. єпархії відкрито Свято-Покров. чол. (Харків), Свято-Борисо-Гліб. жін. (с. Водяне Чугуїв. р-ну) та Свято-Архангело-Михайлів. жін. (м. Лозова; обидва – Харків. обл.) монастирі; відновлено випуск г. «Харьковские епархиальные ведомости» (1994) та ж. «Віра і Розум» (2000); у 1993

засн. Харків. духовне училище (від 1996 – семінарія).

Основні твори

Послання. Слова. Речи. 1995. Т. 1–2; 1998. Т. 3; 2001. Т. 4; 2002. Т. 5; 2004. Т. 6; 2005. Т. 7; 2007. Т. 8; Сборник служб и акафистов. 1996; Жереб, визначений Богом. Спогади, поезія. 2003; Новые страницы повести о переплетении судеб людских. Воспоминания. 2003 (усі – Харків).

Бібліографічний опис:

Никодим / І. О. Шудрик // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2021. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-72184>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).